
Shri Natha Stotram

श्रीमृनाथस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Shri Mrinnatha Stotram 03 16

File name : nAthastotram.itx

Category : vishhnu, stotra, shataka

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : From stotrArNavaH 03-16

Latest update : August 14, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 14, 2021

sanskritdocuments.org

Shri Natha Stotram

श्रीमृन्नाथस्तोत्रम्

श्रीमत्भू समेत मृदधीश उरे मुरारे
पादाम्बुजं विजयते परमाद्भुतं ते ।
यस्मिन् जना दृढतरात्मनिबन्धनेन
मुक्तिं प्रयान्ति सुनिरस्तसमस्तबन्धाः ॥ १ ॥

उपाशि ते भृङ्गविधानि विभो भवन्ती
त्याहुः परापरविदो मुनयः शुकाद्याः ।
तेष्वेकमध्यलमभोधताशयानां
अस्माद्दृशां नयनयोरयनं न याति ॥ २ ॥

यद्रूपदर्शनसुप्पानुबुभूषुलोकान्
उच्यस्तरामनुजिघृक्षुरुपात्तलादः ।
छित्वा पथोजलनिधिं युतमृन्निर्केतं
अध्यूषिवानसि विभो प्रतिभामिषेश ॥ ३ ॥

तत्ते वपुर्भुवनयारु निरीक्ष्य कर्तुं
निष्पापतां वसुवतां (?) य मया न शक्यम् ।
प्राञ्जन्मनिर्मितशुभेतरकर्मणा य
द्विभाग्यागतेः सुदृढसङ्घटितः क्वाटः ॥ ४ ॥

अन्यानि पापशमनानि सुष्पावडानि
कर्माणि सन्त्यलमपेक्षितसाधनानि ।
तेषां विधिः पट्टतरैरपि यत्नसाध्यः
कायं क वा विवशभावमुपागतोऽहम् ॥ ५ ॥

त्वद्रूपवर्णनमघान्तसुष्पासिद्धेतुः
पुंसां भवेद्भुवि यथामतिवाञ्छिलासम् ।
धृत्याहुरातवयसस्तदहं यतिष्ये
तर्कतुमत्र मयि भेलि कृपाकटाक्षम् ॥ ६ ॥

नाथ त्वदीयमकुटद्युतिनिर्जितोऽसौ
 शोकातिरेकवल्नेन भिद्येविमात्मा ।
 भानोर्गोभस्तिरुपयाति सडस्रतां यत्
 तेनाभिधीयत षडैष सडस्रधामा ॥ ७ ॥

विश्वामरेश्वरनिरन्तरसन्निधान
 स्थानरथ डेममयभूमिधराधिपस्य ।
 शश्वत्प्रदक्षिणामसौ विदधाति भानु
 व त्वद्गुणवलकिरीटरुचः प्रलोभात् ॥ ८ ॥

प्रद्योतनः प्रतिदिनं भवतः किरीट
 श्रुत्याग्रडाद्भसुगाणान् वितरन् समन्तात् ।
 यत्तश्चिरादसमवाममनोरथः स
 नस्तं प्रयाति भलु डोनवसुः डमोण ॥ ९ ॥

आत्मावलोकनविधावधिडप्रमोद
 नेत्रेषु संविदधता जगतामधीश ।
 त्वन्मौलिना कथमनेन तुलामुपैतु
 डङ्घीऽनं विरययन्नयमुष्णतेजाः ॥ १० ॥

कैश्यं सतोयधनदृश्यमतीव दृश्यं
 विश्वेश ते विजयते धृतसौरभं तत् ।
 यत्रार्पाणो सुमनासामभरद्रमाणां
 अर्थित्वमेति निवडोऽर्थिषु दत्तकामः ॥ ११ ॥

अन्तःस्थिता कुटिलता मलिनात्मता य
 द्रोषाविति त्रिजगति प्रथितैव वार्ता ।
 त अवेव ते शिकुरभारगते गुणौ स्तः
 सूते मडह्लमडो मडतां छि सेवा ॥ १२ ॥

भागीरथीं भवशिरोनिलयां विलोक्य
 ताङ्ग्यदं मडितमात्मकृतेऽपि कर्तुम् ।
 त्वत्पूजनं विडितवत्युपलब्धकामा
 मित्रात्मजेव तव भाति कयाविरेषा ॥ १३ ॥

मन्दारपुष्पमिलितो मकुटोपनद्ध

माशिःक्यरत्नकिरणास्तरणाभिरामः ।
 यन्द्रार्कश्चिमेनिकरञ्छुरिताम्बुवाड
 ष्थायस्त्वदीयचिकुराणकरो विभाति ॥ १४ ॥

कालेन ते भुवनमोहनमोहनेन
 बालः शशी समतुलामधिशेदुमिच्छन् ।
 जातशिरार्गलं धृति प्रथितभिलोक्यां
 को वानुयानं जनवाटमनलकारी ॥ १५ ॥

येव स्वृत्तरहितश्च कलङ्कुवांश्च
 यातुं ललाटसमतां मम वाञ्छतीति ।
 रोषरत्वया मयि न कार्यं धृतीव शंसन्
 बालः शशी शरणाभाश्रयते पदं ते ॥ १६ ॥

यत्ते ललाटकलके तिलकं विभाति
 स्मर्तुः समस्तभयहारि यं लानिहारि ।
 शङ्काधमपट्टलिपितामलङ्घ्यरेभा
 विद्वेषि मन्यसनमेतदपाकरोतु ॥ १७ ॥

ब्रह्माद्योऽपि यं यदीयमलामडिना
 सम्मोडिता निजनिजाधिङ्गतौ निबद्धा ।
 मायापि यञ्चलनमात्रवशात् स्वकार्ये
 सा गल्भते जयति सा युगली भ्रुवोस्ते ॥ १८ ॥

नेत्राभिपूर्णांकरुणारसवीचिशोभां
 आबिभ्रती मदनकार्मुकमातृका सा ।
 भ्रूवल्लरी विजयते जगतीविधान
 स्थानप्रलापायतुरा यतुराकृतिस्ते ॥ १९ ॥

पङ्कुरुडाणि भवदीक्षाणसाम्यलेशम् ।
 लत्वा पुनस्तदपराधविमार्जनाय ।
 पद्मां भवत्प्राणायिनीमलमर्थयित्वा
 नित्यं निजान्तस्गृहेषु निवासयन्ति ॥ २० ॥

यत्प्राङ्पुराभवयसो मडतां हि दृष्टे
 नो शत्रुभान्धवभिदित्यमृषा वयस्तत् ।
 यक्षुः सरोजयुगली भवतस्तथा हि

कर्णं गता य विजयं य गतेयमारते ॥ २१ ॥

उत्कर्षमीप्सु कुमुदादरविन्दजातं

पत्रद्वयीमुपजडार मनोहरं ते ।

आदाय तामकुडुथा निजनेत्रयुग्मं

तेनैति सर्वविबुधार्थनयोग्यतां तत् ॥ २२ ॥

अर्कात्मकं भवति दक्षिणामीक्षां ते

वामं य सोममयमित्यमृषा वयस्तत् ।

यसम्प्रपातवशतो लुटि भक्तिभाजं

नो वा कदाप्युद्यगेति नमोऽणुनापि ॥ २३ ॥

तापप्रदो दिनकरस्तव दक्षिणा लङ्

भूत्वा समस्तजनतापमपाकरोति ।

तद्भ्रज्जडप्रकृतिरोषधिपोऽपि सव्य

नेत्रत्वमेत्य जगतां जडतां धुनोति ॥ २४ ॥

नासा विभो तव विभाति तिलप्रसून

सूनं रुचा विदधती य समुन्नताप्रा ।

यस्याः समं निजकतुण्डमिति स्मरन्तः

कीरा भवन्ति अत पञ्जरबन्धयोग्याः ॥ २५ ॥

वङ्त्राभिधानसरसीरडमाण्डने ते

नासाह्वये रुचिविराजिनि बीजकोशे ।

चित्ताम्बुजं लसतु मे भगवन्नजलं

युक्तं सजातिकमिथःपरिमेलनं स्यात् ॥ २६ ॥

उद्भिदिमानतरुपल्लवतुल्यकल्यौ

ओष्ठाधरौ तव वरिष्ठतरौ विभातः ।

यत्पानयोग्यमतिभाग्यमुपेत्य लक्ष्मीः

श्लाघ्या भवत्यभिलोकाविलासिनीषु ॥ २७ ॥

द्वेव त्वदीयरदनश्छदपल्लवेऽस्मिन्

आरुण्यमेतदधरीकृतभिम्बशोभम् ।

लक्ष्मया लुटन्तरनिरन्तरतोत्पतिष्णुः

पानप्रसक्त एव रागभरो विभाति ॥ २८ ॥

माधुर्यभीप्सुरधराभृतसम्भवं ते-

माता जगत्त्रयभुवामरविन्दवासा ।

त्यक्त्वा पयोजलधिमाप्तवती भवन्तं

कोवोत्तरोत्तरसाभिरतिं न कुर्यात् ॥ २९ ॥

ओष्टेन ते मृदुनरेण उरे रमायाः

शुद्धैर्द्विजैर्विरचितं क्षतमाप्यते यत् ।

अेतस्य सा निरपराधनवप्रवाल

सङ्क्षेपु भङ्गकरणस्य कृलानुभूतिः ॥ ३० ॥

मुक्तावलेर्निजरुया सवदीयदन्तात्

उनत्वमस्ति यदम निजदोषमेषा ।

उतुं सदा व्यवसिता नप्परच्छलेन

त्वत्यादपदापरिषेवणामादधाति ॥ ३१ ॥

दन्तप्रभाप्रविजितं तव पङ्गुजाक्ष

कुन्दप्रसूनमतनोरिषुतामवाप्य ।

त्वत्रायकं त्रिभुवनं क्षुभितं तनोति

मानधये सति क अेव छि जोषमास्ते ॥ ३२ ॥

मन्दस्मितं मधुरिपो मधुरं त्वदीयं

चन्द्रप्रभा मम मनोमयकैरवस्य ।

उन्निद्रतां जनयतादतितीव्रताप

संसारभास्करविलासनिपीडितस्य ॥ ३३ ॥

यद्यम्बुजस्य विदलदलमण्डितस्य

मध्यं भता तुछिनदीधितिदीधितिः स्यात् ।

तमुम्बुजाक्ष भवदास्यमछोत्पले त्व-

मन्दस्मितातिरसावुपमामुपेयात् ॥ ३४ ॥

गाण्डद्वयं मकरकुण्डलमण्डितं ते

निर्णिक्तशकमण्डिर्णण्डिर्णण्डारि ।

वर्णप्रकर्षजनितक्षणाभीक्षणानां

अर्णारण्डाक्ष मम येतसि सन्निधत्ताम् ॥ ३५ ॥

अेषा उपोलयुगली मण्डिकर्णिकायाः-

स्नानं सदा विदधती रुचिवाण्डिपूरे ।

नैर्मल्यमीगुपलब्धवतीति वक्तुं
 सामर्थ्यमेत भुवने कतमस्य जिह्वा ॥ ३६ ॥
 कृत्वा समुद्रमथनं भवता किमर्थं
 मुत्थापिस्तदुरसि स्थित ओष यन्द्रः ।
 आ ज्ञातमात्मवदनं नितराममुष्मा
 दृष्टृष्टशोभमिति बोधयितुं जनैधान् ॥ ३७ ॥
 त्वद्भङ्गपद्मसुषमाकणिकाशातांश
 स्तेयादभून्मडदधं जलजन्मनां यत् ।
 स्नानेन तैरविरतं परिधूतमेतत्
 सन्दृश्यते पयसि शैवलकैतवेन ॥ ३८ ॥
 लोकत्रयेऽत्र रमणीयपदार्थसार्थान्-
 आतन्वतो बहुविधानरभिन्द्योनेः ।
 ऐकत्र वापि भवदास्यतुलां विधातुं
 लोकेश नालमभवत् करकौशलं तत् ॥ ३९ ॥
 पूर्णः कलाभिरभिलाभिरपि द्विजानां
 राजापि तत्र भुवु वन्द्यत ओष यन्द्रः ।
 यत्तावकेन वदनेन समत्सरोऽसौ
 स्वात्मापकर्षकर एव मडद्विरोधः ॥ ४० ॥
 द्येधारत्वदीयवयनामृतभाग्यभाग
 माधुर्यलेशमुपगृह्य किमप्यकार्षीत् ।
 द्राक्षां सितां मधु पयः कदलीकूलं च
 किं विस्तरेण वयसां मधुरं समस्तम् ॥ ४१ ॥
 कण्ठेन ते परिभवं भत लम्बितास्ते
 शङ्खाः सरिद्रमणवारिणि लीनवन्तः ।
 आकन्दितेन गुरुशोकभरोत्थितेन
 साढायकं विदधते जलधि दाध्वनीनाम् ॥ ४२ ॥
 वक्षःस्थलीलसितकौस्तुभरत्नभाभिः
 कण्ठप्रकाण्डमरणीकृतमाविभाति ।
 अर्कप्रभाजरनिमनतनोर्धनस्य
 लक्ष्मी परामनुलरन् मधुकैटभारे ॥ ४३ ॥

पद्मालयान्प्रपदैः परिभूषितं ते
 तत्कर्णनालमुपमापद्वीं लभेत ।
 भास्वत्यलाशमुकुलानि सुलोडितानि
 स्कन्धं तमालनगमस्य यद्वि श्रयेयुः ॥ ४४ ॥

वक्षस्तव स्मरणाशीलजनान्भीष्ट
 द्वारावृत्तिस्थिरकवाटमिदं विभाति ।
 यत्र श्रियः ससुप्पभेलनयोग्यगोळे
 मुक्तादिरत्ननिकरा विलसन्त्यनेके ॥ ४५ ॥

देव त्वदीयदृष्टगं तृशकदा नात्
 लक्ष्म्याः स्तनद्वरासहं सुदृढोपगूढे ।
 भक्तानुकम्पनविधावतिमार्दवं य
 तश्चित्रमेव भगवन् दृष्टयं ममैति ॥ ४६ ॥

दोर्भिश्चतुर्भिरमरेऽत्र अमरेन्द्र मणिप्रवलुम्
 स्तम्भैः प्रशुम्भितमुरः श्रितपुष्पमास्थम् ।
 उद्गलदीपमुदितान्शुभितानकं तत्
 पद्मालयानटनरङ्गतलं विभाति ॥ ४७ ॥

भूना निजस्य मलसः परिपूरिताशो
 लोकेऽत्र सन्तमसमन्तगतं य तन्वन् ।
 उत्थानमभ्युपगतः पयसां निधेश्च
 त्वद्भक्षसि स्फुरति कौस्तुभ्मालकार्कः ॥ ४८ ॥

यन्द्रश्च कौस्तुभमणिश्च सखोदरौ द्वा
 वेकस्तयोर्भेदनसैन्यपतित्वमागात् ।
 अन्यः समेत्य भगिनीसदनं तवोरः
 सम्पन्नमीश तनुते मलसा निजेन ॥ ४९ ॥

हारीति वक्तुमुच्यितं भलु तद्भद्र
 हारेण युक्तामरविन्ददुलायताक्ष ।
 वक्षःस्थलेन तव योगमुपागतः सन्
 हारः पुनर्भवति हारिपदाभिधेयः ॥ ५० ॥

यैषा तवोरसि विराजति वैजयन्ती

तामात्मदत्वमयते किमये गुणस्ते ।
 यत्सा करोति सडसा सरसीरडाक्ष
 सेवानुषक्तजनतामपि वैजयन्तीम् ॥ ५१ ॥
 भावत्वक्षसि विभो परिभासमानं
 श्रीवत्ससंज्ञामृषिवर्यपदाब्जसिद्धम् ।
 वेधत्रिलोचनभवत्सु परात्मरूपं
 त्वामेव सत्त्वमयमूर्तिरिति ज्ञवीति ॥ ५२ ॥
 स्वालकृतिस्थितमडाधमणिप्रकाण्ड
 प्रोधात्प्रभौघशभलाः सबला भुज्जरते ।
 तापत्रयं सपदि तज्जनिकर्तृपापं
 यापास्य मे ददतु मुक्तियुतं त्रिवर्गम् ॥ ५३ ॥
 अेकः सुधीरिव गृहीतसुदर्शनस्ते
 भाडुः परो धनदभत्समुपेतशङ्खः ।
 पदनान्वितोऽन्यतम षष्ठ्यगृहोपमश्च
 शेषो मडागदतयर्षभशैलतुल्यः (?) ॥ ५४ ॥
 धारासडस्रकृतदानववंशदाड
 दोषानुषङ्गपरिदृष्टगुणं तवेदम् ।
 यङ्कं निरस्तभवयङ्कमुपाश्रिताना
 भारमाकरक्षणमनुक्षणमादधातु ॥ ५५ ॥
 अब्जम्भनैव न छि डेवलमापदात्यात् (?)
 अप्याप्तवान् सडजतामनृतधुतेर्यः ।
 सोऽयं भुज्जत्रवसतिस्तव पाञ्चजन्यः
 श्रूयेत मन्द्रनिनदो मदसुप्रयाणो ॥ ५६ ॥
 पङ्कुरुळं करगतं तव पाणिपाद
 नेत्राननं युधि विजेतुमुपागतेषु ।
 अेकं गृहीतमिव भाति सरोरुडेषु
 भीत्या प्रधाव्य पतितानि वने परणि ॥ ५७ ॥
 कौमोदकी त्वसमयेष्वपि रोषभारत्
 दैत्यान् समेत्य सतृणं निडनिष्चतीति ।
 मत्वा ततः किमु निरोधुमथि त्वयासौ

अकेन पाणिमलेन धृता सदास्ते ॥ ५८ ॥

रोमावलिस्तव विराजति हारयष्टयो

मध्यस्थिता विमलयोर्मधुपस्नगाभा ।

गङ्गाप्रवाहयुगलस्य गतोऽन्तरालं

उर्ध्वं प्रवृत्तं षव भानुसुताप्रवाहः ॥ ५९ ॥

अभ्यर्थितानि ददती भजतां कृत्वानि

नाभ्यालवालत उदित्य रुगम्भुपूर्णात् ।

आरुढवत्युदरदेशमतीत्य वक्षो

रोमाविकल्पलतिका तव भासते सा ॥ ६० ॥

नाभिप्रखिर्विमलया प्रभया पयोभि

रापूरितस्तव विभाति गभीररुपः ।

श्रीमृन्नाथस्तोत्रं यस्माद्दुष्टञ्चितविचित्रसरोरुडेषु

त्वत्प्रेरितत्रिभुवनं कृतवान् विधाता ॥ ६१ ॥

मध्यप्रदेशमतिसूक्ष्मतरस्वरुप

मध्युल्लयमानभुवनत्रयमाह्वलं ते ।

उडामदाममाडितोदरभन्धनद्धं

श्रद्धापुस्सरमर्दिवमभ्युपैमि ॥ ६२ ॥

मध्यं तवेदशाभितीश कथं भ्रवीमि

ह्रस्व्यां निजानुभवतस्तनु निश्चितं यत् ।

अभ्यासितं त्रिभुवनैरिति सज्जनोक्त्या

विस्तारयुक्तमतिमात्रमिति श्रुतिभ्याम् ॥ ६३ ॥

कान्तिप्रवाडि तपदेव तव देव नितम्बभिम्ब

कायीगुणाकलितमित्यगि डेषिदाहुः ।

नैते प्रमादसडिता अनुयोगयोग्या-

काञ्चीप्रधानकलितं तु वयं वदामः (?) ॥ ६४ ॥

विधीतते वरद ते स कटि प्रदेशः

लक्ष्म्या धनेन जघनेन समागमाधः ।

सौभाग्यमात्मसमवेतमनन्यलभ्यं

व्यक्तं भ्रवीति सकलोपरि वर्तमानम् ॥ ६५ ॥

आपादितो यद्वि शताङ्गपरो निजार्थः-

स्यादेव ते गुरुनितम्भभरेणु ङास्यः (?) ।

मत्वेति मन्दमरुतं स्वरथं मनोभूः

यङ्के यदस्य तदनागतकर्तृताडो ॥ ६६ ॥

काञ्ची तवेयमरुणैः किरणैरितम्भ-

प्रान्तस्तमालसदृशां य रुथां प्ररोडैः ।

शोणसिसं कमपि कान्तिजरं विधाय

तेनानुविम्पत धमानि द्रिशां भुषानि ॥ ६७ ॥

मुक्तावलीपरिचिता सुमनोरमा य

प्रोद्योतमानमणिभूषणतां य याता ।

त्वत्कायिकामडितलोचनयन्त्रिका य

भूमन् कथं न विबुधैः परिपूजनीया ॥ ६८ ॥

सन्ध्यापयोधरमनोडरमम्भरं ते

सन्ध्यानयोग्यमनिशं जनशं दधानम् ।

वन्द्येतरं जनयितुं जननपयासं

सन्धारयेमडि लुदन्तरतन्तकीर्ते ॥ ६९ ॥

पादारविन्दयुगलं भजतां जनानां

दूरीकृतं रथयितुं तरसा तमोऽन्धम् ।

मालः प्रभाङ्कुट्टितः किमिडेति शकां

पीताम्भरं वितनुते भवदीयमेतत् ॥ ७० ॥

चित्तं यथा विटजनस्य नितान्तरकृतं

विस्तारवज्य मतिवद्विदुषां जनानाम् ।

शाब्दं य शास्त्रमिव सूत्रगाणैर्साडर्वैः

कलसं विराजतितरां भवदुत्तरीयम् ॥ ७१ ॥

उरुद्रयेन भवतः कृतमत्सराय ये

भास्वन्द्वपाधिपकरा भुवनोत्तरेण ।

प्राणाधिका अपि गजा अपराधतोऽस्मान्

न्यूनैर्भवन्ति षलु शङ्खलया निबद्धाः ॥ ७२ ॥

स्थूलागाणाश्च भवदुरुतुलाभिलाषो

लक्षार्धदुदारमपराधमवाप्तवन्तः ।

तद्दण्डनाय विधिना विहितं शिरस्सु
नैकेतनं भरभर्द्धिवमुद्धन्ति ॥ ७३ ॥

त्वक्सांख्येसाम्यङ्गतदोषशमाय रम्भा
विश्राण्य ते निजङ्गलानि जितामृतानि ।
त्वत्सम्प्रसादजनितान्तरमोदजातं
शैत्यं तनोर्बहिरपि प्रसृतं भवन्ति ॥ ७४ ॥

अष्टीवतोयमनिष्टनिरासधृष्टं
निष्टयतनिर्मलसुनीलरुचिप्रपञ्चम् ।
जबोरुडामनामयुतदृशयुगान्तराले
सीमावबोधनिहितोपलवद्विभाति ॥ ७५ ॥

पुष्पायुधो भुवनमोडविधानदक्षं-
यूर्णा विधाय मणिमम्पुटकद्रयान्ते ।
विन्यस्य तन्निहितवान् किमिडेति शङ्का
मङ्कयत्यजित जानुयुगं तवेदम् ॥ ७६ ॥

नात्यायते य न य वामनतापुपेते
द्वैत्यारिनाथमणिमण्डतुलामुपेते ।
मञ्जोरनद्धमणिदीप्तिनिमग्नरूपे
संज्ञायतां मम मनः प्रसृते गतं ते (?) ॥ ७७ ॥

दग्धः पुरा पुरभिदा पुनरात्मजन्ते
भूत्वा स पुष्पविशिषं कलयञ्चकार ।
यद्रूपसौष्ठवमवेक्ष्य निजं निषङ्गं
जवाद्भयं जयति ते जगदर्थमेतत् ॥ ७८ ॥

कस्यापि जात्वपि निजान्वयजस्य कण्ठ
स्त्वज्जन्या समरुचिः किमुदेष्यतीति ।
ज्ञातुं मडागाण्डमाश्रयते शिषीन्द्रः ।
स्कन्दं न वक्ति स य शुक्लितितन्द्रितोऽस्य ॥ ७९ ॥

मञ्जोर अेष भवतो मडनीयरुपः
सवृत्ततामुपगतः श्रवणीयशब्दः ।
वन्धः सतां य भवतीति किमत्र चित्रं
ताडगुणो न कथमस्तु सुवर्णजन्मा ॥ ८० ॥

त्वञ्चारुपमिणू पुरनिस्वनस्य

सादृश्यमाकलयितुं निन्दे स्वकीये ।

उंसः प्रपद्य शरणं यतुराननं तं

तत्पत्रतामनुभजन भजतेऽनुवेल्म ॥ ८१ ॥

आकर्णनीयनिन्दो भृशदृश्यरूपः-

स्पर्शान्वितो रसद्वर्णनतां प्रपन्नः ।

सौरभ्यवानपि विभो तव नू पुरोऽयं

सन्तर्पाणो विजयते सकलेन्द्रियाणाम् ॥ ८२ ॥

पादाप्रमेतदयि ते न छि वर्णयामि

किं तन्निमित्तमिति चेद्विदमुच्यते य ।

तद्दर्शने कमठजातिमुपैतु लज्जो

तद्दंशजो तु तव मूर्ति मियं न थायात् ॥ ८३ ॥

पढेरुष्ठस्य अपतः पदसंज्ञितस्य

पत्राणि भान्ति परमगुलिसंज्ञितानि ।

येषु क्षरन्मधुरसेषु सतां मुनीनां

येतोऽभिधा मधुकराः सततं रमन्ते ॥ ८४ ॥

मुद्राकृताधिकरुचिस्ततिरङ्गुलीनां

मुद्राविडीनरुचिरप्यवभासते ते ।

लक्ष्मीपते भवति पल्लवछारितास्या

भक्तावलेरपि विपलवछारिता य ॥ ८५ ॥

आशादशाधिवसतां निजसेवकानां

आशानुपूरणकृतेऽगुलयो दशैताः ।

त्वत्पादयोरपि य तत्तमलां विलुप्त्यै

जयोत्सनाकिरश्च दश तन्नपयन्द्रडिम्भाः ॥ ८६ ॥

धावत्यमस्ति नभरेषु तवेति केचित्

प्राडुर्बुधाः कतिचिदत्र तु रज्जिमेति ।

पक्षी निसर्गरमणीयतया त्रिलोक्या

भक्तानुरागभजनादपि तौ घटेते ॥ ८७ ॥

अेकस्थिति वितनुतो न गुणौ विरुद्धौ

पादद्वये तु तव नैवममेयधामन् ।
मुक्तावलीसुषुभकरा नभरास्त अेव
मुक्तावलीसुषुभकराश्च भवन्ति शिखरम् ॥ ८८ ॥

श्यामात्मनस्तव कुतो नु पदाम्बुजाभ्या
मासादितः परमशोभन अेष रागः ।
किं वा नमत्सुरकिरीटमणेरुताडो
संवाडनेषु कमलाकरपल्लवाभ्याम् ॥ ८९ ॥

दानडियाधरितकल्पकवृक्षमूर्ध
न्यासेन तत्किसलयोत्तरतः किमाडो ।
द्वैत्यारिनाथमथनकमणो तदास्य
निष्यन्दमानभडलक्षतजप्रवाडात् ॥ ९० ॥

मुक्तिप्रदं मडितकान्तियुतं समस्त
सम्पत्करं च विपदां डरणप्रवीणम् ।
ऋष्यनग्राधनविपन्नजयाशयानां
सङ्घट्टसङ्कुटनिवासपदं पदं ते ॥ ९१ ॥

श्रीमृन्नाथस्तोत्रं अमभोरुडाणि नवपादपल्लवानि
त्वत्पादयोरभिलषन्ति सडक्षतां यत् ।
सैषां न दोष ःड किं नु वनेशयानां
स्वस्थापरस्य च विशेषनिबोधलेशः ॥ ९२ ॥

यत्पादपद्ममडिमगितीश शङ्खं
नो देदितुं प्रसितिरस्ति तथा विकारिडि कापि ।
यत्तत्परागवडनेन पुरा स्वमूर्ना
शक्तोऽभवत् कमलभूर्भुवनानि कर्तुम् ॥ १३ ॥

अेतावतापि पदयोर्भडिमानुमेय
स्तोयं यदीयनभधावनपूतपूतम् ।
लोकत्रयीवृञ्जिनकाननडाडडक्षं
दक्षाशिण्डा शिरसि यदृभिथतेऽनुवेलम् ॥ ९४ ॥

रेष्वा विभाति चरणो तव सूक्ष्मसूक्ष्मा
स्थूलस्य मङ्गलशतस्य सदा सवित्री ।
कार्याणि कारणगुणान् दधतीति वातौ

मिथ्येति या कथयते निजयेष्टयैव ॥ ८५ ॥

चित्रं भवोष्मडरणां मडदकुशं च

सेवाकृतां व्यसनवारणवारणार्थम् ।

डर्षाभिषेकविधये कलशाङ्कुरेणा

रुपं दधजयति ते पदपद्मयुग्मम् ॥ ८६ ॥

तोयं निपीय तव कान्तिमवाप्य मेघा

गर्जन्त अर्जितमदा द्विवि सञ्चरन्तः ।

तस्मिन् गते विरुचयो लघवश्च सन्ति

शोभां लभेत भुवि कः स्वधनप्रणेशो ॥ ८७ ॥

त्वत्कान्तिलेशडरणादपराधवन्त

स्वासात्तमालतरवो विपिने निनीनाः ।

सत्त्वाश्रयोऽपि च गभीरतरोऽपि सिन्धुः

शब्दायते तरलतां च मुहुः प्रयाति ॥ ८८ ॥

त्वयारुविग्रहगुणान् भणितुं कृष्णीन्द्रः

शब्दान् विधाय विततान् विविधप्रमाणान् ।

जिह्वासडस्त्रयुगलेन निगद्य नान्तं

गच्छन्नन्तं धृति नाम जगादमि नूनम् ॥ ८९ ॥

तत्तादृशामपि मुकुन्दं भवद्गुणानां-

तावत्प्रशंसनविधौ भुति कः समर्थः ।

भुङ्क्त्वा प्रगृह्य क्वयोऽपि तदीयलेशं

उक्त्वा सविस्तरमडो विरमन्ति वाचः ॥ ९० ॥

धृङ्ग्विधा तव विभो तनुरैडिकस्य

पारत्रिकस्य च सुप्स्य नृणां विधात्री ।

येतःस्थिति मम विधाय विधूय दुःखा

न्यानन्दभारमधिकं विदधातु नित्यम् ॥ ९०१ ॥

स्तोत्रं मया कृतमिदं प्रतिवासरं ये ।

सङ्कीर्तयन्ति कलयन्ति च कर्णयोर्ये ।

देष श्रीभूसमेत मुदधीश भवत्प्रसादात्

शेषां च सभैमभिकाशितमस्तु सिद्धम् ॥ ९०२ ॥

एति श्री श्रीयुतमृनाथस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

Shri Natha Stotram

pdf was typeset on August 14, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

